

TVRRIS DAVIDICA.

Ex quâ mille Clypei pendent Cant: 4.

Ad defensionem Ecclesiæ Catholicæ,

In Gratulationem.

Admodum Rndo Dno, Domino

M. IACOBO VITELLIO

Sac: Theol: Profes: Can: S. Floriani.

D V M

*In Almâ Academiâ Crac: Quæstionem Theo-
logicam, De Certitudine Infallibili Scripturæ
Canonicæ ad disputandum publicè
proponeret.*

Præsidente

Illustri & Adm: R. Dno, Domino

M. ADAMO OPATOVIO

Sac: Theol: Doctore & Prof: Can: Crac:

Viro doctissimo,

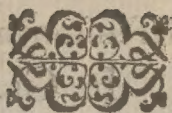
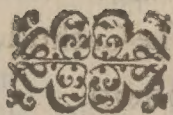
Erecta.

XXIV. S. 20.

M. NICOLAO SVLIKOWSKI,

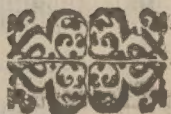
*Collega Minore, Ordinario Eloq: Profes: & in perpetuæ
observantiæ erga suum Præceptorem Monimentum.*

C. & D.

*Sicut turris David collum tuum quæ edificata
est cum propugnaculis, mille Clypei pendens
ex ea omnis armatura fortium.*

Cant: cap: 4. v. 4.

41982

Th

TVRIS
DAVIDICA

Ex quâ mille Clypei pendent, Cant: 4.

Ragina muros quid Babylonios,
Chari Mariti sanguinis appetens
Extollis? horum æquas coluris
Purpureis iuga picta Cæli.
Hos Persa fregit, sat tenui impetu
Truncando nares, vel faciem suam
Cruore spargens, cepit arces
Mille Viris, fluvijsque cinctas.
Aequanda Cælis, Assaraci genus
In astra quid fers? Pergama laudibus,
Apollinis constructa dextris,
In tenues abiêre arenas.
Duces Quirini, cur Capitolia?

Defensa iactatis strepitu anserum
Onusta præ gemmis, & auro,
Præ exuviis populi ruere
Humana quidquid dextera condidit,
Humanus ausus, postea diruit,
Iacent Mycænæ, Troia strata,
Strata iacetque superba Roma,
Inuicta turris, stat Theologia,
Cui fixa pendent scuta rigentia,
Polita Vulcani labore,
Nec rigidi Steropis lacertis.
Truces tumultus, hostium & impetus,
Vibrata possent tela retundere
Suam amplitudinem beatam,
Ne inficeret sceleratus ausus.
Stat illa firmis condita rupibus,
Christi potentis, quam Nebulæ globi
Ventorum & obluctata fumis,
Nubila non remouere possunt.
Effusa tetris agmina ab inferis,
Non absque magnis opprobriis, ruent

Fædare

Fædare si tentent virentem,
In stygias tenebras subinde.
Præsto phalanx doctæ est Academia,
Missos furores ceu clypeus fugat,
Pro Ecclesiâ, vel voce, vel scripto.
Arma subire parata semper.
Ancile lapsum sedibus igneis
Erat perennis Romuleis viris,
Certum beatitatis omen,
Imperij validique signum.
Quæ faustitatis, symbola candidæ
Maiora fiunt: quàm Sapientiæ
Mitris sacre cum laureatæ
Regna, viri populos, & ornant.
Excedit altis liuor ab vrbibus,
Licentiosæ vita proteruiæ
Occumbit, & cædes nefanda
Exulat, opprobriumque fædum.
Fas, sæpe Iustum, cana fides manet,
Quæ regna firmat, non finit impios
Numos triumphare, & superbas
Erigere arma cruenta cristas.

Mun-

Mundus triumphat, dum Theologia
Mundo triumphans, splendet honoribus,
    Augensque diuinum timorem,
    Lætitiæ agglomerat Manipulôs
Illa & vetustis imperat oppidis,
Ponitque leges æquoris insulis,
    Ecclesiæ, Regum coronas,
    Illa facit nitidas subesse.
Ergo, Vitelli, talis adorea,
Ecclesiæ vt sis Parma potentior,
    Plaudente cælo fors tibi data ---
    Arbitrio haud popularis auræ.
In bella perges, excitat Hæresis
Quæ Geneuensi stigmate nobilis,
    Contra fidelium phalangem,
    Exacuit furibunda morsus.
Actas Themistocli, pueritiæ
Erat potenti persimilis tua,
    Monile cum victor videret,
    Funeribus medijs coruscans.
Dixit sequenti, tolle monilia
Hæc tu, Dynastam talia non decent,

Alter

Alter Themistocles præesse
Non poteris populis Achiuis.
Sic tu voluptam, quam iuuenum cupit
Malignus ardor, præcipiti gradu
Vitans, relinquebas inertibus
Quibus est animis libido.
Cum vagiebas, Pieridum à choro
Nouem sororum, murmure garrulo
Graias, Latinas, Hæbreasque
Crederis edidicisse voces.
Genis nitebat, pulchra modestia,
Et corde casto, simplicitas tuo,
Vt quisque virtutum putaret.
Esse domum Charitum venustam.
Vitæ phaselum dirigere huc citam,
Tux studebas, vnde Dei nitor
Manaret, & Graci Lycæo,
Gloria surgeret æuiterna.
Aurora nunquam mollibus in toris,
Vidit cubantem, nec præiit poli
Surgendo lampas ad labores,
Te artibus implicitum Thalix.

Numen

Numen supremum, sic voluit suum
Scutum poliri, terribile hostibus,
Reddiq̃ue templis, & Lycæo,
Insolitis radijs coruscum.
A matre Princeps arma receperat
Troianus olim, sculpta Ducum fuit,
Ex arte Vulcani, propago
In quibus imperij Quirinum.
Cernat benignâ dote Vitellium,
Artis refertum, credet imaginem,
Docti Platonis, vel Socratis,
Et celebris propriam Mureti.
Inter celebres, atq̃ue Vitellium,
Discrimen vllum, non video viros,
Nisi quod illa singuli, quæ
Cuncta Vitellius obtineret.
Testatur istud Nobilitas Lechi,
Et grata cordis servat amoribus,
Ex ore Cuius suaviore
Hauferat Ambrosiâ liquores.
Hunc conditoris prætulerat sonis
Ex arte fusis Ogygiæ domus,

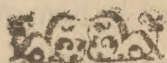
Ad

Ad astra sublatis serena
Coniugis Euridiceque plectris.
Professionem Tilicij auream,
Suadæque pangens: ipse vel aureus
Ostendit hic plagas Polonas
Artibus eloquij nitere
Ergo Vitelli. Cincte Panopliâ
Summi Polorum numinis & soli,
Retunde iam telisque tela
Te manet impavidum triumphus.

D. O. M.

Sub Auspicjs felicibus,

Mag: & Admodum Rñdi Dñi

D. IACOBI VSTIENSIS,
S. Theol: & L. V. D. & Professoris ad S. Flo-
rianum & Georgium in arce Cracouiensi
Custodis, Almæ Academix Crac:
longè vigilantissimi Generalis
RECTORIS.

